

3. август 2011.

ПРЕС КЛИПИНГ

НАСЛОВИ

Вечерње

НОВОСТИ
online

банком;

Двосечи 1.000 евра; Путари Нибенса без договора са АИК

Крајем јуна у Србији 1,75 милиона запослених; Путари "Нибенса" дали рок банкама до четвртка; У рударству могуће инвестиције од три миљарде евра до 2020.; Синдикалци стрепе од отказа;

Мајка на минималцу; Из дана у дан све сиромашнији;

сељаке добили гратис;

Градске улице ће чистити и приватници; Купили предузећа,

Ни са тобом, ни без тебе;

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

незапосленост;

Рок банкама до четвртка - тачно у подне; Опасно порасла

У ПЕНЗИЈУ ИДУ 94 РУДАРА РЕСАВИЦЕ;

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:340257-Drvoseci-1000-evra>

Дрвосечи 1.000 евра

В. Ц. С.

Упркос 700.000 незапослених, списак дефицитарних занимања у Србији дугачак. Фале ватрогасци, пастири, столари

УБЕДЉИВО најтраженије занимање у последње две године у Србији је компјутерски, односно ИТ стручњак, показују подаци Националне службе за запошљавање.

Упркос томе што у земљи на посао чека око 700.000 људи, послодавци вапе за целим низом професија, за које су конкурси отворени скоро нон-стоп. Листа је шаролика - од високообразованих стручњака, преко лекара и медицинских сестара, до занатлија.

Тако су на списку најтраженијих: заваривачи, инжењери електротехнике и грађевинарства, руковаоци грађевинском механизацијом, економисти из области финансија, књиговође и рачуновође, графичари, офталмолози, гинеколози и анестезиолози, пекари и посластичари, кувари и пица-мајстори, месари, заштитари биља, фармацеути, козметичари, ветеринари, геронтодомаћице, медицинске сестре, лакирери, керамичари и трговачки путници.

Како тврде у Сектору за ванредне ситуације МУП Србије, нашој земљи посебно недостају ватрогасци-спасиоци. Тренутно их има око 3.000, а требало би 7.000. Сектору је поднето 2.000 молби за пријем, али је питање колико ће људи заиста и бити примљено због недостатка новца.

Поједини региони имају различите потребе. Тако већ дуже време у Колубарском и Мачванском округу једно од најтраженијих занимања јесу - дрвосече. Мада понуђена плата достиже 1.000 евра, дрвосеча нема, па долазе из РС.

У централној и источној Србији фале чак и пастири. Од када су пољопривредне школе почеле да школују овај кадар, у новинама неретко се могу прочитати огласи: „Тражи се менаџер стада“.

Север земље има нешто другачију потражњу. У Војводини су, рецимо, дефицитарни зидари, али и наставници природних предмета, посебно математике. Зато је покрајински Секретаријат за образовање морао да распише конкурс за стипендирање студената прве године факултета Универзитета у Новом Саду за дефицитарна наставничка занимања.

Осим овога, у Сомбору се траже лекари, у Суботици столари, бравари, али и филолози, у Новом Саду, Зрењанину и Апатину тесари, вулканизери, професори енглеског и немачког, возачи, дадиље и микробиолози. Гинеколози, кардиолози, машински и инжењери прехранбене технологије недостају

Лозници и Шапцу, ветеринари Новом Пазару и Пожаревцу, физиотерапеути Ваљеву и Вршцу, а дефектолози Прокупљу.

УЧИТЕЉИ “НА ДАЉИНУ“

КАКО кажу у Националној служби за запошљавање, у перспективи се може очекивати развој занимања у следећим областима: култура и информисање - дизајн, продукција, аналитичари у области финансија, стручњаци за финансијско посредовање, пословно саветовање, туризам, укључујући и медицински (стоматолошке услуге), бањско лечење, естетска хирургија, стручњаци за наставу на даљину, консалтинг и прехрамбена индустрија.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:340215-Putari-Nibensa-bez-dogovora-sa-AIK-bankom>

Путари Нибенса без договора са АИК банком

Танјуг

Представници путара "Нибенс групе" нису данас постигли договор о одлагању наплате потраживања са АИК банком, али су банакама дали нови рок - до четвртка да се усагласе о начину решавања проблема

БЕОГРАД - Представници путара "Нибенс групе" нису данас постигли договор о одлагању наплате потраживања са АИК банком, која је њихов највећи финансијски поверилац, речено је Тањугу у Самосталном синдикату путара Србије, али су банакама дали нови рок - до четвртка да се усагласе о начину решавања проблема тих предузећа.

"Молили смо АИК банку да одложи за месец дана наплату потраживања да би радници могли да почну да примају плате и поново раде, али је та банка тражила од 'Путева Србије' да гарантују да морају да плате АИК банци тај новац без обзира да ли ће га радници Нибенса зарадити у наредном периоду", рекла је председница Самосталног синдиката путара Србије Соња Вукановић.

Она је казала да генерални директор "Путева Србије" Зоран Дробњак то није хтео да потпише и путари "Нибенс групе" су дали банкама рок да се до четвртка у подне коначно усагласе о њиховој судбини.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/269274/Krajem-juna-u-Srbiji-175-miliona-zaposlenih>

Привредна комора Србије

Крајем јуна у Србији 1,75 милиона запослених

Тањуг

Званична статистика је проценила да је крајем јуна у Србији било запослено један милион и 755.238 особа, што није битније промењено у односу на претходни месец, али је за 1,1 одсто мање него крајем 2010. године, објављено је у публикацији Привредне коморе Србије "Коњунктурни трендови".

Од тога је код приватних предузетника било запослено 405.476 лица, док су остали радили у оквиру привредних друштава и у административним делатностима.

Истовремено, на крају јуна било је незапослено укупно 756.255 лица, од којих 394.963 жена, што је за 1,3 одсто више у односу на исти месец претходне године.

У поређењу с претходним месецом, укупан број незапослених опао је за 1,1 одсто. Упркос тренду смањења незапослености у последња три месеца, јунска стопа регистроване незапослености је још на високом нивоу од 27,61 одсто.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/269269/Putari-Nibensa-dali-rok-bankama-do-cetvrtka>

Нема договора о платама

Путари "Нибенса" дали рок банкама до четвртка

Тањуг

Представници путара "Нибенс групе" нису данас постигли договор о одлагању наплате потраживања са АИК банком, која је њихов највећи финансијски поверилац, речено је Тањугу у Самосталном синдикату путара Србије, али су банакама дали нови рок - до четвртка да се услагласе о начину решавања проблема тих предузећа.

"Молили смо АИК банку да одложи за месец дана наплату потраживања да би радници могли да почну да примају плате и поново раде, али је та банка тражила од ПUTEВА Србије да гарантују да морају да плате АИК банци тај новац без обзира да ли ће га радници Нибенса зарадити у наредном периоду",

рекла је председница Самосталног синдиката путара Србије Соња Вукановић.

Она је казала да генерални директор "Путева Србије" Зоран Дробњак то није хтео да потпише и путари "Нибенс групе" су дали банкама рок да се до четвртка у подне коначно усагласе о њиховој судбини.

Путари траже од АИК банке да се привремено, на месец дана, одложи наплата дугова, из средстава које "Нибенс" група добија за одржавање путева, а на основу уговора који има са "Путевима Србије".

Банке, као највећи повериоци путара "Нибенс групе", потражују између 110 и 130 милиона евра.

Данашњем састанку у Агенцији за приватизацију су, према њеним речима, присуствовали директор те агенције Владислав Цветковић, министар за инфраструктуру Милутин Мркоњић и представници банака.

Власник "Нибенс" групе Мило Ђурашковић, који је у мају ухапшен због злоупотребе службеног положаја, приликом задуживања код АИК банке као гаранцију је унапред заложио новац који "Нибенс" група треба да добија за одржавање путева.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/269265/U-rudarstvu-moguće-investicije-od-tri-miljarde-evra-do-2020>

Недовољно искоришћени ресурси

У рударству могуће инвестиције од три миљарде евра до 2020.

Танјуг

У рударству би до 2020. године могло да буде инвестирано више од три милијарде евра и запослено око 10.000 људи, посебно у неразвијеним подручјима Србије, изјавио је данас државни секретар за рударство Златко Драгосављевић.

За те инвестиције је припремљено 15 предлога пројеката, навео је Драгосављевић у интервјуу за часопис "kVx" и нагласио да Србија има ресурсе у рударству које треба искористити у наредним годинама, што представља велику шансу за опоравак неразвијених подручја земље.

"Инвеститоре занимају области са антимоном, бакром, оловом, цинком, истраживања сребра и злата", навео је он и најавио да се већ ове године у Лозници очекује почетак радова на два рударска ископа литијума, као и отварање лежишта за узимање технолошких проба и за почетак индустријске прераде, неопходних за отварање рудника литијума у наредних пет година.

Он је истакао и значај пројекта фосфата у општини Босилеград, јер је завршен одређен ниво пројектне документације и доказана његова оправданост.

Када је реч о отварању нових копова, најбоље би било када би Електропривреда Србије (ЕПС) могла сама да финансира те послове, али са садашњом ценом угља и струје то није могуће, оценио је Драгосављевић.

Зато су ЕПС-у потребни партнери са капиталом и новом технологијом, напоменуо је државни секретар.

<http://www.blic.rs/Vesti/Republika-Srpska/269378/Sindikanci-strepe--od-otkaza>

Радницима „Униса“ у Дервенти не дају синдикат (1)

Синдикалци стрепе од отказа

МИЛАН ПИЛИПОВИЋ

Већ неколико месеци 25 радника Фабрике цеви „Унис“ у Дервенти покушава да докаже да су незаконито добили отказе у овом предузећу, па захтевају да буду враћени на своја радна места.

У томе им не помажу ни решења у њихову корист Републичке управе за инспекцијске послове РС, Министарства рада и борачко-инвалидске заштите, као ни пресуда Окружног суда из Добоја.

Њиховим актима „Унису“ је наложено да врати на посао 13 отпуштених радника док откази за остале нису спорни зато што су били ангажовани на одређено време.

- Наше невоље почеле су након формирања синдиката у предузећу 10. фебруара ове године. Тај наш потез нимало се није свидео руководству наше фабрике. Уследили су различити видови прогона и малтретирања на синдикалној основи.

Формиране су комисије за испитивање радне способности где су синдикалци имали „посебан третман“ - тврди Жика Видић, председник синдиката у дервентској Фабрици цеви „Унис“.

Он заједно са групом радника са којима смо разговарали у просторијама СС РС у Дервенти наводи да су се због отказа жалили инспекцији, ресорном министарству и поднели судску тужбу.

- Инспекцијски налози и судске пресуде у корист 13 отпуштених радника са вишегодишњим стажом нису помогли јер послодавац то једноставно не уважава, а ми, уместо да радимо, ходамо око фабрике - објашњава Видић, који је сада на годишњем одмору и плаћеном одсуству.

Отпуштени радници посебно су кивни на комисију за оцењивање радне способности чије оцене су их коштале радног места.

- Комисија је утврдила да краниста Љубо Поповић са 38 година искуства на том радном месту не зна возити кран, да Милорад Малешевић, варилац прве групе након 17 година рада не зна варити, да заправо више нико од нас ништа не зна о послу, што је несхватљиво - тврде наши саговорници Ненад Продић, Радосава Миланковић, Мирослав Миоданић, Милан Никодиновић и други.

Међу њима је Славољуб Стојановић, отац четворо деце, који је после отказа доспео у велике неприлике.

- Отеран сам из предузећа, а да ми још није јасно због чега и коме сам засметао. Не знам шта ћу нити како ћу. Супруга ми је болесна, а четворо деце треба збринути. Ово је пакао из којег не видим излаз - пожалио се Стојановић.

У образложењу решења о отказу Љуби Поповићу од 18. априла 2011. године, који у „Унису“ ради од 10.8.2003, наведено је да му престаје радни однос 3.7.2011. „из разлога што, с обзиром на своје стручне и радне способности, не може успешно извршавати радне обавезе из уговора о раду, зато што не остварује ни просечне резултате рада, те нема потребна знања и способности за обављање послова на радном месту где је распоређен, а послодавац му не може обезбедити други, одговарајући посао“.

Радосава Миланковић, бивши технолог у техничкој припреми, после 11 година у „Унису“ је испраћена отказом у џепу. И она сматра да је проблем у синдикалном организовању.

Министар Ђокић на страни радника

У решењу Министарства рада и борачко-инвалидске заштите РС број 16-173-65/11 од 14. јуна 2011. године, које је потписао министар Петар Ђокић, наведено је да „послодавац није предочио доказе који би потврдили чињеницу да су радници у претходном периоду контролисани у смислу оцене њихове радне способности за извршавање обавеза из уговора о раду. Дакле, не постоји доказ кроз дуготрајно мерење и праћење рада тих радника, што је неопходно да би се утврдило да је комисија поступила исправно. Другостепени орган сматра да је у конкретном случају било потребно дуже времена пратити ефекат рада радника, па тек онда комисијски утврдити способности радника“.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Nikada-nisam-videla-more.sr.html>

Мајка на минималцу

Потресна исповест педесетогодишње чистачице која ради за минималац и школује два сина

И овога јутра устала је у четири сата. Живи у малој породичној кући, тридесетак километара од Београда, са супругом и два сина, тинејџера. Превалила је педесету и никада није видела море. Ни она, ни њен муж. – Да сам се проводила и купала, сада бих била на улици – каже жена која чисти једну велику фирму у центру града. Јавила се на оглас агенције која обезбеђује услужну радну снагу. Овог месеца је примила око 19.000 динара. Има срећу, примљена је у педесетој за стално, па не мора да дрхти на свака три месеца, када већина чистачица обнавља уговор. Њој минималац, а компанији за коју ради – екстрапрофит.

На послу у центру града је тачно у шест. Са десетинама жена сличне судбине, чисти канцеларије. Завршава у два. Али ту није крај. Одлази потом у један приватни стан, гланца паркет и пегла. За 400 динара на сат. У предграђе ће стићи негде после 22 часа. Стровалиће се у кревет, јер од зоре почиње нови дан. Жене попут ње, чистачице из предграђа, саме плаћају превоз, јер послодавац финансира

само прву зону. Али ова жена, која из разумљивих разлога не жели да открије своје име и фирму за коју ради, одавно је навикла на робовласнички однос.

Нема ни топли оброк. Храну носи од куће. Када би је куповала у граду, тек јој онда ништа не би остало.

– Са 19.000 динара издржимо 10 дана. Муж има сличну плату и готово га на исти начин малтретирају, као мене. Живимо са два минималца и школујемо два сина – тужна је исповест чистачице чија је месечна плата око 180 евра.

И због већих плата у неким земљама су избиле револуције. Жени са којом разговарам на памет не пада никаква побуна.

– Шта да кажем шефу? Свесно сам ушла у ову причу. Отпустили су ме из друштвене фирме. Више и не рачунам колико су ми плата остали дужни. Једно време смо гладовали. Било би још горе да сам на улици. Струју платим 5.000 динара, за воду дам 1.000, плаћамо мобилне телефоне. Шта ти преостаје? Остаје једва само за хлеб и млеко.

Да немамо кућу, били бисмо на улици – наставља своју исповест чистачица без икаквих права, мајка на минималцу.

– Не памтим када смо муж и ја купили гардеробу. Носим старе ствари од синова. Муж исто. Хвала Богу да су деца порасла, па можемо даносимо њихове старе ствари.

На посао је овога јутра у пластичној кутији понелавиршле. На послу кува своју кафу и чај. Већ тридесет година није изашла у кафану са мужем на ручак. Ни у кафић на пиће.

– Да дајем 200 динара за кафу? Стварно немам те паре.

Највише је погађа то што њена деца не могу да излазе у кафиће или ноћне клубове. Прекјуче је дошло друштво код њеног старијег сина. Купили су два литра кока-коле и грицкалице.

– Ни остала децане излазе. Ја заправо не познајем децу која ноћу излазе и троше новац. Немају одакле. Не може дете да изађе увече а да у џепу нема бар 1.000 динара. Где да нађемо толике паре.

Њен муж такође ради по уговору за агенцију коју је једна велика финансијска институција ангажовала за послове обезбеђења. Он на улазу пропушта људе који имају новац. Данас је на посао понео паприку и парадајз. У портирници има решо и за касни ручак, при крају радног дана, себи ће приредити праву гозбу. Направиће сатараш.

– Немамо башту, све купујемо са пијаце. И коме да се жалимо? Кад се народ побуни, кажу му: „Јел’ти неваља? Иди где има боље.“ Кад видим да има богатог света, размишљам: „Одакле тим људима толике паре. Како да и ми дођемо до тога?“ – узалуд се пита ова жена.

Александар Апостоловски

објављено: 03.08.2011

Из дана у дан све сиромашнији

Нема артикла који у протеклих 12 месеци није поскупео. – Храна, у просеку, кошта 30 одсто више него пре годину дана, док се процењује да су малопродајне цене 60 одсто веће него пре кризе

За куповину десетак основних намирница у супермаркету пре 12 месеци било нам је потребно нешто мање од 1.440 динара, показује мало истраживање „Политике”, а данас та иста корпастаје више од 1.860 динара!

Колико смо сиромашнији него протекле године најбоље се види у рафовима трговина. Храна је, у просеку, скупља тридесетак одсто. Није мало ни прехранбених производа који су поскупели чак 100 посто, а то потврђују и познаваоци тржишних прилика.

– Према нашим подацима, малопродајне цене су, у просеку, бар 60 одсто веће него пре кризе. Уколико бисмо поредили цене основних намирница, које сви морамо да купујемо свакодневно, резултати би били још више поражавајући, јер је само последњи талас поскупљења довео до увећања цена двадесетак основних животних намирница за више од 25 одсто. Грађани су из дана у дан све сиромашнији – сматра Горан Паповић, председник Националне организације потрошача Србије.

Упркос увреженом мишљењу да је довољно да зарада покрије трошкове потрошачке корпе па да се одмах каже да живимо боље, он истиче да је управо то показатељ колико смо сиромашни.

Преглед цена у супермаркетима

август
2010. август
2011.

Хлеб бели	38,00	45,97
Млеко краткотрајно, 1 л	54,90	69,00
Јогурт, 1 л	70,00	91,90
10 јаја	98,90	149,90
Шећер, 1 кг	65,90	103,90
Брашно, 1 кг	37,50	58,90
Уље сунцокретово, 1 л	98,90	144,90
Пилеће месо, 1 кг	183,90	250,00
Свињски бут, 1 кг	389,90	459,00
Пиво, 2л	166,90	194,00
Кечап, 500 г	87,90	102,90
Кафа, 200 г	147,00	190,90
Укупно	1.439,70	1.861,27

– То што нам је главни циљ да покријемо трошкове хране, за коју се у Србији издваја готово цела зарада, показује колико смо далеко од развијеног света. Грађани Словеније за храну и пиће издвајају између 20 и 25 одсто зараде, док су и становници Хрватске близу тог процента. А код нас та цифра износи, према званичним подацима, око 42 одсто. Ни то није реалан податак, будући да важи једино за оне који имају просечну плату. А како највећи број грађана Србије не зарађује ни 350 евра, већ једва

нешто више од 20.000 динара, онда слободно можемо да кажемо да све што се заради потроши се само за храну – објаснио је он.

И док нам је храна све скупља, статистика показује да многе производе плаћамо колико и Европљани, иако зарађујемо знатно мање од њих. Тако се у најновијем извештају „Евростата”, европског статистичког завода, наводи да су цене обуће, одеће и електронике у Србији близу просека Европске уније и више него у већини земаља региона. Цене обуће су на 96, а одеће на чак 98 одсто просека Европске уније. Због чега је све толико скупо и зашто и даље поскупљује? Одговор на ово питање, чини се, зависи од избора саговорника.

– Због чега и даље све поскупљује? Зато што имамо неуређене односе на тржишту и трговачке и произвођачке монополе са којима држава никако да се обрачуна – сматра Паповић, док стручњаци за пољопривреду објашњавају да „не можемо мимо света и да цене хране у Србији прате оне на страним тржиштима, где такође све поскупљује”. Али, мора се признати да није исто када храна поскупи Европљанину који за њу издваја десетак одсто своје плате и Србину који месец дана ради само како би напунио фрижидер.

– Изнуреност наше пољопривреде и уситњеност поседа главни су узроци недовољне продуктивности и непрофитабилности нашег сељака, односно наше пољопривреде, а тиме и високих цена хране. Број становника у свету се повећао, елементарне непогоде попут суша и поплава никада нису биле чешће, па су приноси смањени, а нема повећања пољопривредних површина. Све то представља притисак на потражњу, па цене расту и у свету и код нас – сматра Драго Цвијановић, директор Института за економику пољопривреде.

Стефан Деспотовић

За корпу 1,6 плата

Потрошачка корзпа вредела је у мају, према последњим подацима Министарства трговине и пољопривреде, 56.493,38 динара, док је просечна зарада у Србији износила 35.362 динара. То значи да је за покриће корпе било потребно чак 1,6 просечних плата.

Зараду изнад просека имали су Београд, где је плата била 44.376 динара, Панчево, Нови Сад и Зрењанин, али и то је мање од вредности просечне потрошачке корпе.

објављено: 03.08.2011

Градске улице ће чистити и приватници

Министарство економије Србије започело је јавну расправу о стратегији реструктурирања јавних комуналних предузећа којом се предвиђа њихова организациона трансформација,

а у „градске” послове биће укључене и приватне комуналне фирме.

Ако се ова стратегија не само усвоји већ пре свега успешно спроведе, будућа слика сектора јавних комуналних предузећа биће та да комуналне услуге које пружају јавна и приватна предузећа буду ефикасне, ефективне и одговарају потребама потрошача. Односно, и јавна и приватна предузећа пружаће комуналне услуге на основу истоветних методологија за утврђивање тарифа и јасних правних процедура, ЈКП и други оператери потписаће с локалним самоуправама уговор о пружању комуналних услуга у којем ће јасно бити наведени циљеви. Истиче се и да ће за многе услуге које пружају ЈКП бити ангажован приватни сектор, на пример за одржавање и изградњу путева, чишћење улица, одржавање паркова и управљање отпадом.

Како се наводи у предлогу стратегије, која је, иначе, објављена на сајту овог министарства, својина над средствима која користе јавна комунална предузећа требало би да се пренесе на локалне самоуправе које би затим дефинисале критеријуме за уређивање имовинских односа с њима. Сви, предвиђено је, имају обавезу да корак по корак трансформишу јавна комунална предузећа у финансијски одржива, тржишно оријентисана предузећа која обезбеђују не само висококвалитетне услуге својим потрошачима већ и довољно новца за самостално финансирање.

Међу кључним препорукама ове стратегије је и да држава убудуће подржи програме јавних комуналних предузећа кроз техничку помоћ, а финансијска да буде условљена добрим пословним резултатима који ће стварно довести до побољшања њиховог рада у сваком погледу. Држава и локалне самоуправе треба да подстичу јавна комунална предузећа на то да уведу вишегодишње пословно планирање, да процене вредност имовине и повећају буџете за инвестиционо одржавање што, пре свега, значи да је неопходно да смање текуће трошкове, да спроведу рационализацију броја запослених и побољшају њихову квалификациону структуру. На крају крајева, каже се у овом акту, задатак јавних комуналних предузећа је да унапреде систем евиденције потрошача и побољшају наплату и смање техничке и тржишне губитке не губећи ниједног тренутка из вида да је ефикасно пружање комуналних услуга важно како за привреду тако и за добробит свих грађана Србије.

Стратегијом су предвиђени и деполитизација и професионализација управљања јавним комуналним предузећима, као и развој могућности за улазак приватног капитала у тај сектор. Оно о чему, ако овај акт добије подршку, мора да се води рачуна није само да цене услуга покривају трошкове јавних комуналних предузећа и да им претекне новца за одржавање и инвестиционо улагање већ да при свему томе њихове услуге остану економски прихватљиве за већину становника. Кад се установи методологија за праћење пословања, оштине ће имати регулаторну улогу, како за питања структуре и повећање цена, тако и за остварење жељеног учиника пословања за већину активности јавних комуналних предузећа. При том, Влада Србије ће имати контролну улогу и користити информације о успешности ЈКП у испуњавању очекиваних перформанси да би се паре за финансирање капиталних инвестиција које стижу с централног нивоа и из међународне помоћи расподељивале према учнику, односно пословању ЈКП.

По подацима из стратегије, у Србији послује око 310 јавних комуналних предузећа чији су оснивачи

локалне самоуправе, а запошљавају 53.000 радника. Укупна имовина тих предузећа процењена је на 173 милијарде динара.

Љ. Малешевић

Партнерство и враћање имовине

По стратегији, приватни сектор може се укључити у сектор комуналних услуга у области управљања делатностима ЈКП и реализације капиталних улагања. Учешће приватног сектора треба да се спроведе као „пилот-приступ” а не као опште правило, а правни оквир за јавно-приватна партнерства мора бити стимулативан, односно да подстиче инвестирање приватног сектора у комуналну инфраструктуру. Да би се то остварило, држава треба да дефинише методологију за утврђивање цена комуналних услуга и донесе закон о враћању имовине локалним самоуправама. Тамо где општине одлуче да самостално спроведу пројекте јавно-приватног партнерства у комуналној области држава треба да их подржи тако што ће им обезбедити техничку помоћ.

<http://www.dnevnik.rs/node/39844>

Купили предузећа, сељаци добила гратис

То што Београд није дозволио да се прода ПКБ са све државним и друштвеним њивама, стајама и кравама, само је још један доказ да је приватизације

пољопривредних предузећа у Србији и Војводини била тотални промашај и да је упропастила и предузећа и села, те да су се окористили једино тајкуни.

Ако је Београду потребан ПКБ, како то да Новом Саду нису требали Ирмово или “Слога”, Сомбору ПК “Сомбор”, Старој Пазови “Напредак”, Апатину “Јединство”...? Ко може да тврди да је добро што су продата предузећа у Кљајићеву, Сивцу, Раткову и многим другим селима па да зарада иде газдама у џепове уместо да остаје у селима? Та девастација и предузећа и војвођанских села је искључиви резултат накардне приватизације, а то ће се додатно потврдити након реституције када тајкуни буду имали изговор да након поврата отете имовине отпусте већину радника а њиве распродају.

– Војвођанска села тако су упропашћена, у њих није инвестирано, много људи је остало без посла.

Нажалост, стратегијом за смањење сиромаштва не може се вратити оно што је изнето, а изнето је из руралних простора – указује у разговору за “Дневник” секретар за пољопривреду у Привредној комори Војводине Ђорђе Бугарин, уз оцену да је приватизација пољопривредне и прехранбене индустрије урађена накардно, не уважавајући њене специфичности.

– У “зуровско време” је постојало удруживање радних средстава, закључивани су споразуми којима су обезбеђиване паре за проширење и изградњу капацитета, како складишних, тако и прерађивачких. Так је пољопривредно предузеће у једном селу имало и силос и друге капацитете, а све је отуђено од оних који су паре издвајали у том, “зуровском периоду”. У приватизацији су сељаци који су преко радних и основних организација коопераната, односно комбината градили капацитете, остали без икаквих права том силосу, тј. само лак плен новог газде јер само преко њега сада могу изаћи на тржиште – указује на саговорник.

Он додаје да се данас, рецимо, то покушава решити преко јавних складишта која улазе у систем и на не начин надомешћују грешке у приватизацији, а то је да је тржишна инфраструктура практично отуђена од власника робе. Онај ко има инфраструктуру, то јест вагу, силос, хладњачу... – добио је сељаци гратис је управља њиме како хоће, диктира цену робе, квалитет, све ...

– Сад су, на пример, сељаци оставили пшеницу на чување, али у туђ а не њихов силос, иако су га

градили они или њихови преци – указује Бугарин. – Елем, сада имамо супротстављене интересе у репроланцу јер се намири онај ко је ближи тржишту, заправо узме колико му тржиште признаје, а што не може, намири од добављача сировине. Тако имамо стални рат између примарних произвођача и прерађивачке индустрије, тј. власника складишних и других капацитета, уместо складних интереса који су владали или је требало да владају у репроланцу.

Подсетимо, путем тендера и аукције до сада је продато 153 пољопривредна предузећа, добра и комбината и приходовано око 280 милиона евра. Од тога је за 38 пољопривредних предузећа раскинут уговор о приватизацији, показују подаци Агенције за приватизацију. Илустративан је пример Војводина, где је само у 2010. раскинуто седам таквих уговора и још четири у фирмама које се баве непосредном прерадом, млиновима или винаријама. Агенција за приватизацију у више наврата суочавала се с проблемом предузећа која располажу земљиштем и у друштвеној и у државној својини чији статус регулише више законских аката.

С. Глушчевић

http://www.danas.rs/danasrs/dijalog/ni_sa_tobom_ni_bez_tebe.46.html?news_id=220741

Коментар Данас

Ни са тобом, ни без тебе

Аутор: Редакцијски коментар

Ни експерт Млађан Динкић се никад, никад, никад не би бавио политиком да је могло другачије. Али није. Тако и синдикалац Љубисав Орбовић. Радници су већ годинама на улицама, политичари још од кризних штабова не излазе из предузећа. Сад би, грубо речено, Орбовић да опет политичаре истера на улицу, а раднике врати у предузећа. За то нема ефикаснијег начина, верује Орбовић, него да постане кртица. Да их разбије изнутра.

Синдикат никада, а вероватно и нигде, није био чисти збир еснафских организација за заштиту еснафских права. Што ниво синдикалног организовања виши, то политика ближа. Ниво те блискости мењао се у складу с (политичким) временом. Али је њена природа увек остајала мање-више иста: синдикат је у тој вези био коришћена, а често и искоришћена страна. Тренуци врхунске блискости између синдиката и политике завршавали су се тако што су синдикални руководиоци напредовали у политици, а синдикати се распадали у безначајности. Легендарни Лех Валенса је постао председник Пољске, његова „Солидарност“ је постала прошлост. Драган Миловановић је постао министар, његова Асоцијација слободних и независних синдиката не може да се избори ни за просту репрезентативност. Синдикати Колубаре су ушли у новију политичку историју, њихови руководиоци у „мерцедесе“, моћна јединствена организација им се распала на три немоћне, свака блиска по некој политичкој странци. Синдикална организација којој је на челу сам Орбовић једва се опоравила од оптужби да је деценијама била само пука трансмисија власти. Али се у доброј мери опоравила.

Дакле, политика се увек бавила синдикатима. Синдикални руководиоци су често покушавали да се баве политиком. Шта је то добро донело синдикалном чланству? Док је министар за рад у Републици Србији био синдикалац Драган Миловановић, ни реч радник, а камоли радничка права, није било пожељно помињати. Уколико ниси био спреман да завршиш на сметлишту петооктобарске историје. Рекло би се нема ништа природније него да се синдикати, уколико се већ политички ангажују, ангажују у редовима партија левице. Али Немци су извукли дугорочне упоредне трендове раста прихода од имовине и капитала и раста прихода од рада. Приходи од рада сасвим су изгубили корак, не само у Немачкој него у Европи, а у Америци тек посебно. Али, најбоље су се држали за време док су Немачком владале конзервативне више десне партије!?

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/naslovna_strana.php?vest=92900

Аутор: Добрила Солеша

Јуче договорен нови ултиматум за налажење решења за путаре Нибенс групе

Рок банкама до четвртка - тачно у подне

До четвртка у 12 сати банкари, највећи повериоци Нибенс групе, треба да се изјасне о начину разрешења проблема огромних дуговања, договорено је јуче на састанку у Агенцији за приватизацију. "Основни разлог за продужавање и давање новог рока је што ни јуче није постигнут чак ни оквирни консензус нити су усаглашени ставови око предлога о могућој реорганизацији, како би се избегао стечај због огромних дуговања", истиче за "Привредни преглед" Соња Вукановић, председница републичког самосталног синдиката путара. "Одбачен је и наш предлог да АИК банка за месец дана одложи наплату потраживања, што би омогућило почетак рада и исплате бар једне зараде запосленима. Представници ове банке су, међутим, од јавног предузећа Путеви Србије тражили гаранцију за тај новац, без обзира да ли ће радници Нибенса да га зараде у наредном периоду, образлаже Вукановић. Она додаје да је генерални директор Путева Србије Зоран Дробњак то одбио, а показало се, да никоме није лако да нађе излаз из огромне финансијске "рупе", а изгледа да ни банкари нису посебно заинтересовани за конкретна решења. "Фирме у оквиру Нибенс групе имају потписане уговоре са Путевима Србије за одржавање магистралних и регионалних путева. Путеви Србије месечно редовно плаћају свој део обавеза према путарима, али је бивши ухапшени директор НИБЕНСА Мило Ђурашковић, новац заложено приликом задуживања код банака", каже Вукановићева. На јучерашњим договорима присуствовали су министар за инфраструктуру и енергетику Милутин Мркоњић, директор Агенције за приватизацију Владислав Цветковић, представници банака, заступник капитала Нибенса и председница синдиката путара. "Уколико дефинитивно пропадне договор око могуће реорганизације, коју треба да подрже банке а што би омогућило деблокаду рачуна и наставак рада, предстоји још гори сценарио, а то је стечај, уз немогућност да повериоци поврате своје улоге", тврди наша саговорница. "Синдикат путара и даље истрајава у намери да се што пре реши ова апсурдна ситуација и заштити око 5.000 радника од губитка посла и "улице". Уколико се до четвртка не нађе излаз и не предложи конкретна решења за путаре, истог и наредних дана, предвиђамо организовање протеста и блокаде пред експозитурама АИК банке у свим већим местима, Београду, Новом саду, Нишу, Крагујевцу и другима", најављују у синдикату путара. Ни након прошлонедељног протеста и блокаде дела Коридора 10 и интервенције премијера Мирка Цветковића, путари још не

виде излаз из преговарачког тунела за очајну ситуацију која их је снашла, а већ четири месеца живе без плата. У оквиру НИбенс групе послује 12 предузећа, а пет путарских фирми банкама дугује према проценама од 110 до 130 милиона евра, а добављачима приближно исту суму.

утор: Добрила Солеша Датум: 03.08.2011

http://www.pregled.rs/drustvo_i_ekonomija.php?vest=92853

Приказан нови, 8. билтен о социјалном укључивању и смањењу сиромаштва

Опасно порасла незапосленост

"Посматрано од априла 2008. године, истраживања о незапослености показују да је стопа незапослености расла, изузев 2010. године, када је стопа у априлу и октобру била једнака и износила 19,2 процента. Стопа незапослености у априлу 2011. године износи 22,2 одсто, што значи да је порасла за три процентна поена у односу на исти месец 2010. године, када је износила 19,2 одсто", истиче Драган Вукмировић, директор Републичког завода за статистику (РЗС) у јуче објављеном 8. билтену о социјалном укључивању и смањењу сиромаштва. "У односу на април 2009. године када је стопа незапослености била 15,6 посто, укупни пораст ове стопе износи 6,6 одсто, а у односу на април 2008. године (стопа незапослености 13,3 одсто) разлика је још већа и износи 8,9 процентних поена", наводи Вукмировић. Он истиче да је криза у свету и у Србији још једном указала на значај квалитетних података у циљу доношења важних одлука у Влади, на нивоу локалних власти, невладиним организацијама, донаторима и ЕУ. Поред редовних статистичких истраживања, РЗС прикупља и обрађује и податке о условима живота, пре свега жена и деце у Србији, сиромашних и социјално искључених категорија становништва, Рома.

Крајем 2010. спроведено је, по четврти пут, у сарадњи са УНИЦЕФ-ом "Истраживање вишеструких показатеља стања положаја деце и жена" (МИЦС) на узорку од 6.392 домаћинства и 1.711 домаћинстава из ромских насеља. "Први показатељи указују на то да је напредак видљив у многим областима, као што су похађање припремног предшколског програма и похађање школе, развој и дисциплиновање детета, здравље мајке и новорођенчета. Разлике између испитаника на националном нивоу и међу становницима ромских насеља се смањују", образлаже Вукмировић и додаје да је званична статистика на прекретници ка европским изазовима, те да је солидарност један од основних принципа у ЕУ.

По наводима директора Вукмировића, у РЗС су у току завршне припреме за теренску реализацију пописа становништва, домаћинстава и станова што је планирано од 1. до 15. октобра. На овом послу предвиђено је анагажовање преко 50.000 пописивача, а пријављивање заинтересованих је у току. "Предстоји још много изазова за завод, наредне 2012. године, према Закону о попису пољопривреде спровешће се попис пољопривреде, веома важан за целу земљу", наводи он и подсећа да је последњи такав попис вршен 1960. године.

Млади најтеже до посла Највиша стопа незапослености од чак 49,9 одсто бележи се код младих од 15 до 14 године, показују истраживања РЗС у склопу налаза да је у априлу 2011. године просечна стопа износила 22,2 одсто. На другом месту по угрожености је старосна група од 25 до 34 године, у којој је стопа незапослености 30,3. одсто. У Београдском региону је стопа незапослености најнижа, износи 18,9 одсто, Војводини 22,9, Шумадији и западној Србији 22, док је у региону јужне и источне Србије највиша 24,8 одсто. Стопа запослености је истовремено износила је 36,2 одсто, а одређене

разлике испољавају се код мушкараца који су запослени у 43,2 одсто случајева, а жене на нижој разини - од 29,8 одсто. Стопа неформалне запослености је 19,9 одсто, показују статистички подаци презентовани у 8. билтену о социјалном укључивању и смањењу сиромаштва.

<http://www.kurir-info.rs/srbija/u-penziju-idu-94-rudara-resavice-108500.php>

У ПЕНЗИЈУ ИДУ 94 РУДАРА РЕСАВИЦЕ

Аутор: Агенција ТАНЈУГ

РЕСАВИЦА - Из девет рудника Јавног предузећа подземне експлоатације угља (ЈП ПЕУ) Ресавица, поводом Дана рудара 6. августа, у пензију ће отићи 94 рудара и запослена, изјавио је Драган Симић из Сектора за информисање и сарадњу са синдикатом компаније.

- Реч је о рударима и осталим радницима који су услове за пензију стекли између 6. августа прошле и 6. августа ове године, а међу њима је седам жена - прецизирао је Симић.

Свечани испраћај нових пензионера и традиционално уручење ручних сатова са посветом биће уприличен 4. августа, у хотелу "Ђула" у Ресавици.

Ове године са одласком у пензију рудара није било проблема као ранијих година.

- Влада је 21. априла донела закључак којим се измирују обавезе за пензионо и инвалидско осигурање појединих привредних субјеката у Србији и на тај начин омогућила повезивање стажа и за раднике ЈП ПЕУ. То повезивање односи се на период до 31. децембра 2010. године и на овај начин наши радници који су стекли услов за одлазак у пензију остварили су право на надокнаду која им заслужено припада - рекао је генерални директор ЈП ПЕУ Горан Бојић.